

Sygn. akt III KO 107/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński

SSN Jacek Sobczak (sprawozdawca)

w sprawie P. M.

oskarżonego o czyn z art. 216 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 stycznia 2015 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w B. z dnia 3 listopada 2014 r.,

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wniosek uwzględnić i przekazać sprawę do merytorycznego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy P. M. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. We wniosku podniesiono, iż oskarżony P. M. z racji wieku (83 lata) i stanu zdrowia nie jest w stanie pokonać odległości 307 km aby stawić się do Sądu miejscowo właściwego. Wnioskujący Sąd wskazał także, iż podjęte jak dotąd próby przeprowadzenia badań oskarżonego przez biegłych nie powiodły się z uwagi na niestawiennictwo P. M. lub braku możliwości ustalenia i synchronizacji terminu i miejsca badania. Nadto, w sprawie pozostaje do przesłuchania jeden świadek, co do którego można skorzystać z instytucji art. 396 § 2 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w B., o przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, zasługuje na uwzględnienie.

Podnieść należy, że przez „*dobro wymiaru sprawiedliwości*”, stanowiące jedyną przesłankę odstąpienia od reguł właściwości miejscowej, stosownie do treści art. 37 k.p.k., należy rozumieć potrzebę doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, który bez podjęcia takiej właśnie inicjatywy, wydaje się być mało realny. Każdy zaś wniosek należy rozpatrywać indywidualnie z uwzględnieniem wskazanych w nim problemów, okoliczności, które mogą w sposób negatywny wpłynąć na przebieg procesu lub w ogóle uniemożliwić jego przeprowadzenie.

Analiza wskazanych przez Sąd Rejonowy w B. okoliczności związanych z wiekiem i stanem zdrowia oskarżonego nie pozostawia wątpliwości co do tego, że w rozpoznawanej sprawie istnieje realne zagrożenie dla sprawnego przeprowadzenia postępowania przeciwko P. M.

Oskarżony na stałe zamieszkuje w miejscowości D., oddalonej o 307 km. od Sądu Rejonowego w B. Jak wynika z akt sprawy, ma 83 lata i jest osobą schorowaną. Wezwany na termin rozprawy przedstawił zaświadczenie lekarskie (k. 44), z którego wynika, że cierpi na nadciśnienie tętnicze, dnę moczanową, hipercholesterolemię, zmiany zwyrodnieniowe układu kostno-stawowego. Zaświadczający lekarz potwierdził, że obecny stan zdrowia pacjenta, wiek pacjenta, nie pozwala na tak odległą podróż i stawiennictwo w Sądzie miejscowo właściwym.

Stwierdzić wreszcie należy, że chociaż w sprawie nie udało się zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego z 13 stycznia 2014 r. (k.55), skutecznie doprowadzić do badania oskarżonego i wydania opinii o jego stanie zdrowia, a także możliwości uczestnictwa w procesie, to jednak informacje znajdujące się w aktach sprawy są wystarczające do podjęcia merytorycznej decyzji. Oskarżony jest człowiekiem w podeszłym wieku i choćby już z tego powodu wniosek o zmianę właściwości miejscowej wydaje się uzasadniony. Dodatkowo cierpi na szereg trwałych schorzeń, które w zasadniczy sposób wpływają, czyniąc niemożliwym pokonywanie przez niego dużych odległości.

W tym stanie rzeczy zważywszy z jednej strony na znaczną odległość dzielącą sąd miejscowo właściwy od miejsca zamieszkania oskarżonego (ok. 307 km), z drugiej zaś stan zdrowia oskarżonego, uznać należało, wniosek Sądu Rejonowego o przekazanie w celu merytorycznego rozpoznania sprawy Sądowi Rejonowemu B. za zasadny.

Z tych też względów postanowiono jak wyżej.